

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců Mgr. Milana Procházky a Mgr. Petra Kobylky v právní věci žalobce **Mediaprint & Kappa Pressegrasso, spol. s r.o.**, se sídlem v Praze, Štěrboholská 1404/104, právně zast. Mgr. Jiřím Slavičkem, advokátem v Praze, Na Pankráci 11/449, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, za účasti 1) společnosti **Československý sport, s.r.o.**, se sídlem v Praze, Orlická 9, 2) společnosti **RINGIER ČR, a.s.**, se sídlem v Praze, Domažlická 11, obou právně zastoupených Mgr. Radkem Pokorným, advokátem v Praze, Karolíny Světlé 301/8, 3) společnosti **VLTAVA-LABE-PRESS, a.s.**, se sídlem v Českých Budějovicích, nám. Přemysla Otakara II. 8/5, právně zast. JUDr. Pavlem Fráňou, advokátem v Praze, Sokolovská 49/5, 4) společnosti **MAFRA, a.s.**, se sídlem v Praze, Na Příkopě 988, ve věci návrhu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, kterou se žalobce domáhá vydání zákazu žalovanému pokračovat v porušování práv žalobce, jako účastníka správního řízení vedeného před žalovaným pod č.j. S 238/02, spočívajících v neoznamování rozhodnutí vydaných v tomto správním řízení, s e o d m í t á .
- II. Návrh na vydání předběžného opatření, kterým by žalovanému bylo uloženo oznámit žalobci odpovídajícím procesním způsobem rozhodnutí vydaná jím dne 27.1.2003 pod č.j. S 238/02-311/03-ORP, dne 27.1.2003 pod č.j. S 238/02-312/03-ORP, dne 27.1.2003 pod č.j. S 238/03-313/03-ORP a dne 27.1.2003 pod č.j. S 238/02-314/03-ORP, s e z a m í t á .
- III. Návrh na vydání předběžného opatření, kterým by žalovanému bylo uloženo odstranit doložky právní moci a vykonatelnosti vyznačené na správních rozhodnutích ze dne 27.1.2003 č.j. S 238/02-311/03-ORP, ze dne

27.1.2003 č.j. S 238/02-312/03-ORP, ze dne 27.1.2003 č.j. S 238/02-313/03-ORP a ze dne 27.1.2003 č.j. S 238/02-314/03-ORP a kterým by současně žalovanému bylo uloženo tuto skutečnost oznámit zúčastněným osobám, s e z a m í t á .

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 10.2.2003 se žalobce domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, ve smyslu ust. § 82 an. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), a sice vydání zákazu žalovanému pokračovat v porušování práv žalobce, jako účastníka správního řízení vedeného před žalovaným pod č.j. S 238/02, spočívajících v neoznamování rozhodnutí vydávaných v tomto správním řízení. Současně s tím se domáhal též vydání předběžných opatření, kterými by žalovanému byly uloženy povinnosti v intencích výroků II. a III. tohoto usnesení. Jak žalobce uvedl, žalovaný na základě jeho podnětu zahájil dne 29.11.2002 pod č.j. S 238/02 se šesti vydavateli periodického tisku správní řízení ve smyslu ust. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen zákon o ochraně hospodářské soutěže), a to z důvodu možného porušení citovaného ustanovení. V tomto řízení bylo žalobci, ve smyslu ust. § 21 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, přiznáno postavení účastníka řízení. V rámci tohoto řízení vydal žalovaný dne 27.12.2002 rozhodnutí č.j. S 238/02-2510/02-OK, č.j. S 238/02-2511/02-OK, č.j. S 238/02-2512/02-OK a č.j. S 238/02-2513/02-OK, kterými nařídil výše uvedeným zúčastněným osobám pokračovat v dodávkách periodického tisku žalobci dle podmínek vyplývajících z dříve již uzavřených distribučních smluv. Dne 27.1.2003 vydal žalovaný další rozhodnutí č.j. S 238/02-311/03-ORP, S 238/02-312/03-ORP, S 238/02-313/03-ORP a č.j. S 238/02-314/03-ORP, kterými byly rozhodnutí o nařízení předběžných opatření zrušeny. Žalobce uvedl, že posledně zmiňovaná rozhodnutí (ze dne 27.1.2003) mu, jakožto účastníkovi správního řízení, nebyla oznámena v souladu s požadavky vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 zákona č. 71/1967, o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Žalovaný mu zaslal

č.j. S 238
a kterým
č. 238/02-314/03-ORP a kterým

toliko „sdělení“ ze dne 28.1.2003, kterým mu sdělil, že předběžná opatření byla zrušena s tím, že uvedl též stručně důvody, které ho k takovému postupu vedly. Sdělením ze dne 3.2.2003 zaslal žalovaný žalobci (na základě jeho požadavku na řádné doručení předmětných správních rozhodnutí) kopie těchto rozhodnutí „na vědomí“. Na kopii rozhodnutí ze dne 27.1.2003 č.j. S 238/02-314/03-ORP byla navíc vyznačena doložka právní moci a vykonatelnosti s tím, že toto rozhodnutí je vykonatelné již od 30.1.2003. Doložka vykonatelnosti byla navíc, dle tvrzení žalobce, vyznačena žalovaným v originále na prosté kopii tohoto rozhodnutí; na originále rozhodnutí založeném ve správním spisu je pak vyznačena nejen vykonatelnost, ale také právní moc tohoto rozhodnutí k témuž dni. Z této skutečnosti žalobce dovodil, že mu byla žalovaným zaslána toliko kopie správního rozhodnutí odlišná od originálu založeného ve spisu. V popsanych skutečnostech žalobce spatřoval porušení ust. § 51 odst. 1 správního řádu. Jestliže mu předmětná správní rozhodnutí nebyla správně doručena, nemohou být ani pravomocná či vykonatelná; vyznačením doložky právní moci a vykonatelnosti tedy žalovaný postupoval v rozporu s ust. § 52 správního řádu, i v rozporu s poučením uvedeným ve stejnopisech jednotlivých rozhodnutích, kde uvedl, že tato rozhodnutí jsou napadnutelná rozkladem, a to s odkladným účinkem. Žalobce dále uvedl, že v důsledku nesprávně vyznačené doložky právní moci a vykonatelnosti již zúčastněná osoba VLTAVA-LABE-PRESS, a.s. přerušila s účinností od 5.2.2003 dodávky svých periodik žalobci s tím, že předcházejí předběžné opatření bylo pravomocně zrušeno. Zúčastněnými osobami RINGIER ČR, a.s., a Československý sport, s.r.o., byl dne 6.2.2003 dále informován, že rozhodnutí o zrušení předběžných opatření jsou vykonatelná ode dne 4.2.2003; je tedy zřejmé, že žalovaný vyznačil nesprávně doložku právní vykonatelnosti (a pravděpodobně i právní moci) i na rozhodnutích vztahujících se k těmto účastníkům správního řízení. V důsledku této skutečnosti bylo žalobci oznámeno, že s účinností ode dne 10.2.2003 přestávají tyto osoby taktéž dodávat jimi vydávaná periodika. Ze shora uvedených důvodů žalobce uzavřel, že postup žalovaného správního orgánu jej, jako účastníka správního řízení, krátí na jeho právech, přičemž však proti tomto jednání nelze podat opravný prostředek. Nezbyvá mu proto, než obrátit se k soudu s návrhem na zahájení řízení ve smyslu ust. § 82 an. s.ř.s.

Jak již bylo uvedeno, spolu s tímto meritorním návrhem se žalobce dožadoval též vydání předběžných opatření, kterými by žalovanému byly uloženy povinnosti v intencích výroků II. a III. tohoto usnesení. Tyto návrhy odůvodnil tím, že protizákonným jednáním

žalovaného dochází u žalobce již ke vzniku přímých škod, neboť některé zúčastněné osoby mu již odmítají dodávat vydávané tiskoviny a znemožňují mu tak realizaci jeho podnikatelských aktivit. Tím dochází nejen k přímému ohrožení hospodářské soutěže na trhu distribuce tisku, ale tato skutečnost má navíc dopad na postup dalších dodavatelů periodického tisku.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že rozhodnutí o zrušení předběžných opatření ze dne 27.1.2003 skutečně nebyla žalobci, jako účastníkovi správního řízení, doručována, stejně tak jako v případě předcházejících rozhodnutí ze dne 27.12.2002, kterými byla jednotlivá předběžná opatření nařízena. Dle jeho názoru takový postup neporušuje ust. § 51 odst. 1 správního řádu, neboť rozhodnutím o předběžném opatření (§ 43 odst. 1 správního řádu), které je rozhodnutím procesní povahy, se ukládá určitá povinnost konkrétní osobě a pouze této osobě musí být rozhodnutí řádně oznámeno, v souladu s požadavky § 51 odst. 1 správního řádu. Dalším účastníkům správního řízení, kterým nejsou žádné povinnosti ukládány, či deklarovány, nemusí být rozhodnutí tohoto typu shora uvedeným způsobem oznamována. Žalovaný dále namítl, některé formální nedostatky podaného návrhu. Dle jeho názoru návrh na zahájení řízení nesplňuje podmínky vyplývající z ust. § 84 odst. 3 s.ř.s., neboť návrh ve věci samé není formulován jako přesné a jednoznačné vymezení povinností, které by měly být žalovanému uloženy. Žalovaný dále uvedl, že nesdílí názor žalobce, dle kterého nebudou-li poměry mezi oběma účastníky řízení soudem zatímně upraveny, hrozí žalobci vážná újma. Dle jeho názoru je-li předmětem daného soudního řízení vyslovení závěru o tom, zda správní orgán nezákonným způsobem zasáhl (či zasahuje) do práv žalobce, není možné navrhopvat vydání předběžných opatření, jež by vydání meritorních rozhodnutí ve věci samé předjímala a konečným způsobem věc řešila. Současná právní úprava navíc ani nezná institut odstranění doložek právní moci a vykonatelnosti z rozhodnutí; v případě provedení takového úkonu by navíc nebylo lze (v případě zamítnutí žaloby) uvést věc do původního stavu, čímž by byla popřena dočasná povaha tohoto procesního institutu. Ze všech uvedených důvodů proto žalovaný navrhl, aby návrh na zahájení řízení byl jako nedůvodný zamítnut.

Nad rámec uvedených skutečností žalovaný ve svém vyjádření též uvedl, že žalobce v mezidobí napadl jednotlivá rozhodnutí o zrušení předběžných opatření ze dne 27.1.2003 rozkladem, o kterém však druhostupňovým orgánem dosud nebylo rozhodnuto. Dne

15.5.2003 obdržel soud od Předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na vědomí fotokopie jím vydaných rozhodnutí ze dne 23.4.2003 č.j. R-7/2003, č.j. R-8/2003, č.j. R 9/2003 a č.j. R 10/2003, kterými byly jednotlivé rozklady zamítnuty jako nepřipustné dle § 60 správního řádu. Z odůvodnění těchto rozhodnutí vyplývá, že důvodem pro takový postup byl názor druhostupňového orgánu, že žalobce nebyl oprávněn jednotlivá správní rozhodnutí napadnout řádným opravným prostředkem. Na všech rozhodnutích je vyznačena doložka právní moci ke dni 24.4.2003.

Do probíhajícího soudního řízení vstoupily, za podmínek vyplývajících z ust. § 34 odst. 1 s.ř.s., jako osoby zúčastněné společnosti Československý sport, s.r.o., RINGIER ČR, a.s., VLTAVA-LABE-PRESS, a.s. a MAFRA, a.s. Společnosti Československý sport s.r.o. a RINGIER ČR, a.s. ve svých vyjádření k věci shodně uvedly, že podanou žalobu požadují za nepřipustnou. Poukázaly přitom na ust. § 85 s.ř.s., dle kterého je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany domáhat jinými prostředky nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Žalobce v dané věci, dle názoru zúčastněných osob, nevyužil možnost zajistit ochranu nebo nápravu jinými právními prostředky před podáním žaloby u soudu. Považoval-li se totiž za osobu oprávněnou k podání opravného prostředku proti rozhodnutí o zrušení předběžného opatření, nic mu nebránilo, aby takové rozhodnutí (poté co se o jeho existenci dozvěděl) napadl rozkladem. Žalobci byly navíc kopie jednotlivých rozhodnutí správním úřadem zaslány na vědomí a měl tedy možnost dostatečně se seznámit s jejich obsahem. Podání řádného opravného prostředku nemohla bránit ani skutečnost, že jednotlivá rozhodnutí byla již opatřena doložkou právní moci a vykonatelnosti. Ode dne doručení kopií předmětných rozhodnutí (tedy od 3.2.2003) počala žalobci běžet lhůta pro podání rozkladu; ta marně uplynula dne 18.2.2003. Uvedené závěry by však měly právní relevanci pouze za situace, nepostupoval-li by správní orgán při doručování rozhodnutí o zrušení předběžného opatření v souladu se zákonem. Dle názoru zúčastněných osob při doručování rozhodnutí o nařízení předběžného opatření i následných rozhodnutí o jejich zrušení zákon porušen nebyl. Žalobci tato rozhodnutí nemusela být doručována, neboť se jimi nerozhodovalo o jeho právech povinnostech; osobě o jejíž právech se rozhodovalo – zúčastněné osobě – bylo rozhodnutí řádně doručeno a žalobci byla tato skutečnost pouze dána na vědomí. Jelikož zúčastněná osoba nevyužila možnosti podat proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek, žalovaný nepochybil, opatřil-li po marném uplynutí rozkladové lhůty stejnopisy rozhodnutí

doložkou právní moci a vykonatelnosti. Zúčastněné osoby se dále vyjádřily k návrhům žalobce na nařízení předběžných opatření. Tyto návrhy označily za věcně bezdůvodné a nepřijatelné z procesního pohledu; tyto závěry byly ve vyjádření velmi podrobně rozebrány.

K věci se vyjádřila též další zúčastněná osoba – společnost VLTAVA-LABE-PRESS, a.s. Ve svém vyjádření označila žalobu i návrh na vydání předběžných opatření za bezdůvodné, a to v zásadě ze stejných důvodů jako shora uvedené zúčastněné osoby. K návrhu na vydání meritorního rozhodnutí poukázala dále na skutečnost, že byl-li by přijat názor, že rozhodnutí o zrušení předběžných opatření měla být doručovaná nejen těm osobám, kterým byly původním rozhodnutím ukládány nějaké povinnosti, ale též žalobci, znamenalo by to nutnost doručit žalobci i samotná rozhodnutí o nařízení předběžných opatření, neboť ani ta mu nebyla jako účastníkovi doručována.

K věci se též vyjádřila další zúčastněná osoba, společnost MAFRA, a.s. Její vyjádření k věci však soud obdržel až dne 5.6.2003, tedy až po té, kdy rozhodl o podané žalobě.

K vyjádření společnosti VLTAVA-LABE-PRESS, a.s. se přípisem ze dne 23.6.2003 vyjádřil žalobce. V tomto obsáhlém vyjádření zopakoval důvody, které ho vedly k podání návrhů v této věci přičemž odmítl argumentaci uplatněnou touto zúčastněnou osobou v jejím vyjádření.

Jak bylo zjištěno z fotokopií listin předložených žalobcem a osobami zúčastněnými, opatřením žalovaného ze dne 29.11.2002 bylo, na základě podnětu žalobce zahájeno s celkem šesti vydavateli periodického tisku správní řízení ve smyslu ust. § 20 odst. 1 písm. a), odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Opatřením ze dne 11.12.2002 zn. S 238/02-2418/2002-OK byl žalobce následně žalovaným vyrozuměn o skutečnosti, že je mu v předmětném správním řízení přiznáno účastenské postavení. Jak dále vyplývá z rozhodnutí vydaných žalovaným dne 27.12.2002 pod č.j. S 238/02-2510/02-OK, č.j. S 238/02-2511/02-OK, č.j. S 238/02-2512/02-OK a č.j. 238/02-2513/02-OK, osobám zúčastněným na tomto soudním řízení bylo (s účinností ode dne následujícího po obdržení těchto rozhodnutí) uloženo obnovit žalobci dodávky blíže specifikovaných tiskovin a to za podmínek uvedených ve výrocích těchto rozhodnutí; posledně zmiňovaným rozhodnutím bylo společnosti VLTAVA-LABE-PRESS, a.s. uloženo „plnit dodávky Deníku sport“ žalobci, a to za blíže

specifikovaných podmínek. Soudu byly taktéž předloženy fotokopie rozhodnutí žalovaného ze dne 27.1.2003 č.j. S 238/02-312/03-ORP, č.j. S 238/02-311/03-ORP, č.j. 238/02-314/03-ORP a č.j. S 238/02-313/03-ORP. Z jejich obsahu vyplývá, že jimi byla zrušena přecházející rozhodnutí o nařízení předběžných opatření jak jsou popsána výše. Jak dále vyplývá z přípisu žalobce ze dne 30.1.2003, adresovaného žalovanému, žalobce se, s odvoláním na své postavení účastníka správního řízení, dožadoval řádného doručení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.1.2003, jak jsou uvedena výše. Na tuto žádost zareagoval žalovaný přípisem ze dne 3.2.2003 zn. S 238/02-442/03-ORP, ve kterém žalobci „zaslal na vědomí“ kopie rozhodnutí jejichž doručení se žalobce domáhal. Součástí listinných důkazů předložených soudu je taktéž fotokopie sdělení žalovaného ze dne 12.2.2003, zn. S 238/02-370/03-ORP. V tomto sdělení žalovaný uvedl, že předmětná rozhodnutí ze dne 27.1.2003 byla doručována pouze osobám vůči kterým směřovala přecházející rozhodnutí o nařízení předběžných opatření, tedy těm, kterým byla již dříve uložena nějaká povinnost. Žalobce takovou osobou není a jednotlivá rozhodnutí mu proto byla zaslána toliko na vědomí.

Žalobce se v dané věci domáhá soudní ochrany v řízení vedeném dle části třetí hlavy druhé dílu třetího s.ř.s.

Jednou z podmínek tohoto řízení je, že žalobce se ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu nemohl bránit jinými právními prostředky. Jak totiž vyplývá z ust. § 85 s.ř.s., žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky, nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

Dle názoru soudu zmiňovaná podmínka v dané věci splněna není. Sporná otázka, zda žalobci měla být rozhodnutí o zrušení předběžných opatření doručena s účinky vyplývajícími z ust. § 51 odst. 1 správního řádu, měla být dána k posouzení nikoliv soudu, ale žalovanému instančně nadřízenému orgánu. Byl-li žalobce přesvědčen, že mu tato rozhodnutí měla být řádně (tedy jako účastníkovi řízení) doručena, nic mu nebránilo napadnout je řádným opravným prostředkem (rozkladem - § 61 správního řádu) u druhostupňového orgánu s poukazem na procesní zmatečnost spočívající v popření jeho účastenských práv. Žalobci navíc byly kopie těchto rozhodnutí žalovaným zaslány na vědomí a byl tedy seznámen i

s jejich obsahem. Z tohoto důvodů mohl u druhostupňového orgánu uplatnit i námitky věcné. Zde je nutno poznamenat, že i za situace, kdy by mu měla předmětná rozhodnutí doručena jako účastníkovi řízení, nemohl by postupem prvostupňového orgánu utrpět žádnou újmu, neboť pro toto případné procesní pochybení by v jeho případě nemohla marně uplynout lhůta pro podání rozkladu ve smyslu ust. § 61 odst. 1 věty před středníkem správního řádu; případný rozklad by tak byl u druhostupňového orgánu vždy podán v otevřené lhůtě. Žalobce měl tedy možnost domáhat se ochrany svých práv v rámci správního řízení a posouzení procesního postupu žalovaného (jakožto prvostupňového správního orgánu) mělo být předmětem posouzení druhostupňového orgánu, nikoliv soudu.

Na těchto závěrech nemůže nic změnit ani skutečnost, že na předmětných rozhodnutích byly žalovaným vyznačeny doložky právní moci a vykonatelnosti. Tyto doložky jsou jen evidenčními úkony správního orgánu, které samy o sobě právní moc a vykonatelnost nezakládají. První moc a vykonatelnost jsou vlastnostmi správních rozhodnutí nastávajícími bez dalšího splněním podmínek vyplývajících z ust. § 52 správního řádu. Existence těchto doložek by tedy neměla z pohledu přezkumné činnosti druhostupňového správního orgánu žádnou relevanci, neboť otázku, zda jde o rozhodnutí pravomocná a vykonatelná by si tento orgán vyhodnotil zcela nezávisle na úsudku orgánu prvostupňového.

Sluší dále poznamenat, že uvedené závěry soudu nepředstavují ani popření ústavně zaručeného práva fyzických a právnických osob domáhat se ochrany svých práv u soudu ve smyslu čl. 36 odst. 1 Ústavy České republiky, potažmo § 2 s.ř.s. Jak již bylo opakovaně konstatováno, k posouzení zákonnosti procesního postupu žalovaného není v tomto případě povolán soud, ale druhostupňový správní orgán. Soudní ochrany by se žalobce mohl v tomto směru domáhat pouze tehdy, využil-li by svého práva brojit proti rozhodnutím prvostupňového orgánu řádnými opravnými prostředky, přičemž druhostupňový orgán by se těmito opravnými prostředky odmítl zabývat. V tomto případě by však musel být podán návrh na zahájení soudního řízení ve smyslu části třetí hlavy druhé dílu druhého s.ř.s. (ochrana proti nečinnosti správního orgánu).

Na uvedených skutečnostech nemůže konečně nic změnit ani fakt, že žalobce skutečně všechna sporná rozhodnutí žalovaného napadl rozklady, které však byly, dle sdělení

druhostupňového orgánu (a listin jím předložených), zamítnuty. Zde je nutno poukázat na skutečnost, že v řízení vedeném dle části třetí hlavy druhé dílu třetího s.ř.s nelze přezkoumávat zákonnost jakéhokoliv individuálního správního aktu (žalobce se takového postupu ostatně ani nedomáhal); z obsahu těchto rozkladových rozhodnutí je pak zřejmé, že druhostupňový správní orgán neuznal důvodnost tvrzení žalobce (rozklady zamítl pro nepřipustnost dle § 60 správního řádu) a nenastaly tak ani podmínky pro případný postup ve smyslu § 86 s.ř.s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud návrh na zahájení řízení usnesením odmítne jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že žaloba podaná v daném řízení je nepřipustná ve smyslu ust. § 85 s.ř.s., nezbylo mu, než ji, ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., usnesením odmítnout.

Pokud jde o návrh žalobce na vydání předběžných opatření, soud při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že podání tohoto návrhu je vždy imanentně spojeno s podáním návrhu ve věci samé (§ 38 odst. 1 s.ř.s.). Jde tedy o procesní institut, který nemůže být uplatněn samostatně a z tohoto důvodu v případě, kdy je soudem vydáno konečné rozhodnutí ve věci meritorního návrhu na zahájení řízení, musí nutně tento akcesorický návrh sledovat osud hlavního rozhodnutí. Jelikož soud ve věci návrhu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu rozhodl tak, že tento návrh odmítl, odpadl již důvod rozhodovat o s ním souvisejících návrzích na vydání předběžných opatření.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 větu první s.ř.s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku, který nabývá právní moci dnem doručení, lze podat 102 kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou

vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 30.5.2003

Za správnost vyhotovení:
Blanka Hladíková

Mgr. Radovan Havelec, v.r.
předseda senátu